

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 » — »
Negyed évre . . . 1 » 50 »

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tyukpiacz-tér 187. szám, hova
a lap szellemi részét illető
közlemények, előfizetési pénzek
is küldendők.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felelős szerkesztő:

PINTÉR GYULA.

Lapunk megrendelhető:

a kiadóhivatalban és lapkihordóink
útján, kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Hirdetések arát

valamint nyitlteri közlemények
kiadóhivatalunk méret szeri-
rint olesön számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N. és Ün-
termüller E. könyvk-ben szá-
monként 5 krért.

Kéziratok visszatartanak.

SZENTESI LAP**POLITIKAI és VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.****Fizessünk-e adót?**

Most, mikor az alkotmány felfüggesztésével a kormány a törvénytelenég utjára lépett, országszerte az a kérdés foglalkoztatja az elméket, hogy: kell-e, szükség-e, kötelesség-e, hazafias dolog-e megfizetni az adót és másfajta kincstári követeléseket: bélyeget, az ugynevezett százaslékokat, fogyasztási és borítal adót és az Isten a megmondhatója, hogy mi minden egyebet?

A közvélemény még akkor is önkéntelenül tárgyálná ezt a kérdést, ha a pénzügyminiszter maga ki nem mondta volna, hogy a törvénytelen állapot ideje alatt nem szabad a kincstári követeléseket kényszer útján behajtani. Azonban annál inkább érdemes a megbeszélésre ez a dolog és nekünk, mint a közvélemény hívatott órének annál inkább feladatunk és kötelességünk foglalkozni vele, mivel a kormány azzal a cselekedetével, hogy a behajtási eljárást felfüggesztette és az adóvégrehajtóknak vakációt adott, önmaga beismeri, hogy az adófizetőktől a különféle közszolgáltatásokat nincs joga követelni.

Ha már most egész tárgyilagosan, minden pártszemponton felülemelkedve vizsgáljuk a kérdést, föltétlenül el kell

fogadnunk azt az elméletet, a melyet Bartha Miklós az ő vaslogikájával a következőképp állított föl:

Az adók és a másfajta kincstári jövedelmek nem egyebek, mint eszközök a kormány kezében a kormányzásra; olyan nélkülözhetetlen eszközök, a melyeknek hiányában uralmát képtelen fontartani. Minthogy pedig ez a kormány, a mely most fölöttünk hatalmaskodik, alkotmányunkat fölfüggesztette, sarkolatos törvényeinket lábál tapodja, s így a legbecsebb közjavakat támadta meg, — annak okáért nemcsak jogunk, hanem egyszerűen hazafias kötelességünk megtagadni ettől a kormánytól a fentartás és uralkodás eszközeit: az adót.

Olyan kézzelfogható igazság ez, a melyhez kétség nem férhet; a mint például egészen bizonyos, hogy okos ember, mikor a háza ég, nem rak szalmát és nem önt olajat a tűzre, hanem azon dolgozik, hogy a pusztító elem minél kevesebb tápanyagot találjon.

Jól megfontolt tanácsunk tehát az, hogy a míg a törvénytelen állapot tart, senki ne fizessen állami adót és semmiféle kincstári követelést. Csak így törhetjük meg a nyakaskodó kormányt és így kényszeríthetjük kapitulációra Bécsset.

Volt erre már példa, nem is olyan

régen: a Bach-féle abszolútizmus korszakában. Az akkori kormány nagy szorultságában még a katonasággal is egzekváltatta az adót, de minden erőszakoskodása meghiusult a nemzet törhetetlen ellenállásán, s a nagyhatalmu földi gondviselés végre is kénytelen volt helyreállítani az alkotmányt és a törvényes jogrendet.

A mostani kormány hívei azzal iparkodnak adófizetésre csábítani a népet, hogy ha majd vége lesz a törvénytelen állapotnak, s az adóvégrehajtók ismét elkezdik a fejünk alól huzgálni a párnát, akkor az elmaradt adók után busás kamatot kell fizetni. Hát ez egyszerűen nem igaz. Az olyan követelés után, amely még esedékessé nem vált, senkitől sem lehet *úrszedelmi* kamatot követelni. Már pedig az adó ma nem esedékes, mert nem tartozunk fizetni, a kormány pedig nem jogosult követelni. Ha tehát nem jár a toke, akkor még kevésbé jár a kamat. A kamattal való ijesztgetés tehát meg ne tévessze még azokat a boldog halandókat sem, akiknek fölösleges pénzük van a ládafiában.

Egészen más a községi adó.

Az törvényesen, az önkormányzati hatáskörben meg van állapítva; s így azt még végrehajtás útján is joga van rajtunk behajtani a községnek.

A „SZENTESI LAP” TÁRCZÁJA.**A napsütötte férfi.*)**Irtá: **Bárány István.**

Még ennek az évtizednek az elején is olyan volt a mi kék Dunánk, mint egy szeszélyes, rosszlelkű szép asszony, aki ha megharagszik, végig tudna taposni akar az egész világ felkén.

Aki csöndes nyári napokon, aranyat hintő alkonyatok látja azt a remek, szinte mozdulatlan ezüstlapot, amely a Duna két partja közt terül, s amely csak olyankor török meg, ha valamely hajó paskolja végig: alig gondol arra, hogy milyen vad és rettenetes tud lenni ez a szelíden hőmpölygő folyam az első tavaszi fuvalmak idejében, amikor a hegységek olvadó hótömege mind beletemetkezik, megdagasztja, fenéig felkavarja, partján túlkergeti.

A dunamenti síkságok lakói beszélhetnének erről. Azokról a szorongásos szomorú napokról, amikor a községek valamennyi munkabíró férfinépe a gátak védelmében izzad s a feketén hűzódó földvonal, amelyet emberkéz emelt a tujtézó, dühögő hullámhad elé, száz ponton fenyeget átszakadással. Ahol veszély mutatkozik, ott a kétségbeesett ember minden erejét megfeszítve tömi be újra meg újra a rést, a melyen a pusztulás készül belopózni. Napokig, sőt néha hetekig tart a folytonos harc, a pihenést nem tűrő küzdelem. A sötét éjszakák után, hogy mily bajnal következik, nem sejtí senkinek. Szakadatlan a rettegés, a verejtékezés. Ha feltűnőd az alko-

nyati szél, százezer ember borzad össze attól féltében: nem jön-e vihar amelynek nem lehet többé ellentállani; amely az emberkéz nehéz munkáját játsza söpri el; a gátaknak neki zúditja az őrvöngy hullámot, sarkantyuzza, végigkorbácsolja, hogy a megkínzott vizek egymásfőle torlódva menekülnek előre, szétlöpve utjokban mindent; százasok fakat mosva ki gyökérig a földből; falvakat omlasztva össze.

S az alatt messziről, az éjszakai nagy feketeségből félrevert harangok kongása hallik. És hallik a dunai szigetekről a habléány jagató sírása, amitől reménytelen kétségbeesés szállja meg a gáton dolgozó munkást.

Az ott pedig csak egy magányos lángbögoly, amelynek szintén nincs valami jó dolga a vízzel borított erdőségben. Szomorúan ül a part valamely odvas fajan s onnan süvit bele a sötétségbe, mintha segítséget kérne, vagy mintha átkozódnék.

Másmá azaut, amikor a vihar zúgása elnémult, s a forgó szelek más ég alatt járják őrvöngy táncukat, szétnéz az ember a nagy síkságon és nem lát mást, csak vizet. Ahol a puha fehér kenyér terem: sárgás hullámok alatt van minden végétől-végig. Ennek az esztendőnek a reménye meghiált. Már a harangok sem kongnak. A csillogó tornyok ugyan még állnak, mutatják, hogy ott volt körülöttük a falu. Csak volt. Most rom ott minden. Egy nap alatt, egy éjszaka alatt urra tudott lenni a falu.

Valóságos isten csudája volt, hogy Sz. község elkerülte akkor a legnagyobb veszedelmet.

Egy ember volt folyton a védgát tetején, aki parancsolt. Szava úgy hangzott, mint a havasi kúrt; szeme égett és villámlott; maga is ott dol-

gozott a munkásokkal és tíz ember erejével segített mindenütt, ahol csüggedni kezdtek a gyönyölkők.

Nagy szöke ember volt, napsütötte arczu, fehér homloku, örökké egy kis steier vadászkalap volt a fejen, szöges végű bot a kezében. Az emberek láttak parancsolni és dolgozni, félték tőle és mégis imádták. Ameddig a szava elért, pedig messze elert, ott fanatizmussal harcolt a nép az áradással. Harom nap, három éjjel a szemét sem hunyta be senkinek. A gáton voltak meg az asszonyok is. A csecsemők sírása felhallatszott az izuzadó apákhoz, akik láttak asszonyaikat görnyedni a földes talicskák súlya alatt. Most már nemcsak az életről volt szó, hanem a becsületről is. Ahol a szoptatós anyák ilyen hősök, ott gyáva férfinak lenni nem szabad. Minden hüvelyk, amivel magasabb lett a gat, egy-egy harapós fogat törte ki a vizek tamadó szörnyetegének. S amikor a bögő, megvesszett fenevad utolsó erejét összeszedve, rohani neki a napsütötte férfi gatjának: még egy hüvelykkel magasabbnak találta azt, mint aminőt ő ugrani tudott. At nem szökhett rajta.

Elmulta rettenetes idő és a haragos, felelmes kék Duna olyanná vált, mint a kezes bárány. Még a kis halászesonakot is alig hogy megringatta Partja gyönyörűen zöldelt, s szigetein a sűrű berkekben, fülemile szökött. Már semmi sem emlékeztetett a szomorú napokra, csak az a fekete végtelen vonal, amelyről nem mult el még az elevenség.

(Folytatása követk.)

*) Mutatvány az *Almanach* 1899 évi folyamából.

De ha nem volna is joga, akkor is a saját jól felfogott érdekük azt parancsolja, hogy a mennyire módunkban és tehetségünkben áll, a saját jószántunkból is fizessük meg a községnek ami a községé.

Mert, ha a község közjöveldelmei a kellő mértékben és a kellő időben be nem folynak, akkor a község kénytelen szükségleteit kölcsönpénzből fedezni. Ebből a jóból pedig a kelletténél már is több van a nyakunkban, kivált nekünk szentesieknek, akik egy idő óta olyan csudálatos passzióval üzzük a lukszus-költekezést.

A politikai helyzet. A válság csigaléptekkel közeledik a kibontakozás felé, ha ugyan egyáltalában közeledésnek lehet azt nevezni, hogy a politikai bába-asszonyok fáradhatlanul sűrűnek-forognak, hogy napvilágra hozzák a Béke nevé kisdedét. Félő azonban, hogy a sok bába között elvész a gyermek.

Elég e gyanu indokolására annyit mondanunk, hogy az alkudozásban a kormánypart részéről a Tiszák viszik a hangot. Ok szabják meg a feltételeket, a melyek — Budapestről vett információink szerint — a következők:

Az indemnitás, a kiegyezési provizórium és az ujoncz jutalék a Bánffy-kormányának szavaztassék meg. Hogy az egész spekuláció arra van alapítva, hogy a rendszer és a Tisza-uralom érintetlenül fentmaradjon, azt ezekből mindenki elképzelheti. Az ellenzék e miatt nem is veszi komolyan az egyezkedést, és nem zavarja a Tiszák ravasz játékát.

Az ellenzék bent a képviselőházban az úgynevezett technikai obstrukció fegyverével fog élni és megakadályozza a Bánffy-kormány részére a parlamenti kormányzás lehetőségét. E kormány részére semminemű parlamenti intézkedés, határozat, tárgyalás lehetővé nem tétetik. A miniszterek jöhetnek, mehetnek, a helyükre ülhetnek, fölkelhetnek, szivarozhatnak, de mint miniszterek semmiféle érdemleges funkciót a képviselőházban többé nem végezhetnek. Elnökválasztás nem történik indemnitás nem tárgyalatik, s ennek a kormányának semminemű javaslata elődöntés alá nem bocsátatik. Azonkívül az ellenzék belemegy a parlamenten kívüli küzdelembe és országsszerte gyűlésekben és tiltakozásokban fogja a nemzetet a törvénytelen kormányzás elleni állásfoglalásra fölhívni.

Utóljára mégis eljön az idő, amikor a mai kormányrendszer Bánffytól, Tiszától együtt összeomlik.

Országgyűlés.

Január 3-án volt az első ülés a törvénytelen állapotban, az obstrukció kezdete és hozzá a Bánffy-Horánszky párbaj, mely aznap tízenegy órára volt kitzűve.

A folyosók már tízenegy előtt telve, a karzat nemkülönben. Fel órával tízenegy előtt az egész országgyűlés és saját a képviselőház előcsarnokában tanácsolt hallatlan izgatottságban. A párbaj várt, kimenetelét leste mindenki. Minél közelebb ért a tízenegyhez az óramutató, annál több képviselő zsidongott a Ház bejárata körül és annál nagyobb volt a találgatás.

— Igaz, hogy vont csóvú pisztolylyal lönek?
— Lehetetlen. Valamint az is, hogy husz lépésről, öt öt lépés avanszszal löjjenek.
Ezeket a feltételeket végzetesnek tartották — tényleg nem is voltak ily szigorunk.

Az általános izgalomban csak hat ember volt nyugodt. Az ellenzék vitarendező bizottsága. Ez, mint a szikla a viharban, nyugodtan állt. Az ülés eseményeit szövegőtte.

Tizenegy óra után nem sokkal megszólalt a telefon csengettyűje. Mindenki odarohant.

— Párbajhír?
— Igen.
— Nos, nos? (Zugás, morgas száz ajkáról ez a kérdés.)
— Megtörtént. Löttek...
— És?
— Semmi baj.
— Hála Istennek! szakad föl mindkét feleket mellől. Mindegyik feltette a maga emberét. A telefon tovább szól.
— Horánszky pisztolya a második golyóváltásnál csütörtököt mondott!

Ah, tehát kétszeri golyóváltás. Nemsokára líhegve berontanak az újságírók, akik a párbaj színhelye körül leselkedtek.

— Nincs baj! levegőt löttek.
Akkorra már befutotta az egész Házat a párbaj eredményének híre. A képviselők azonban tovább is az előcsarnokban maradtak, a segédek várva, hogy hiteles részleteket halljanak.

Végre megjelenik a kapu an Bolgár Ferenc feje. Huszan-harminczan rohannak elébe, körül-fogják s amig a kabátját leveti, már részletekkel kell szolgálnia a kíváncsi népek.

— Vontcsóvúval löttek?
— Ah, dehogyl! Sima, légynélküli pisztolylyal.
— Volt csütörtök?
— Nem. Mind a két golyóváltásnál mind a kettő kilötte pisztolyát.
— Kibékültek?
— Nem!

Amig Bolgár a részleteket az ellenzéki folyosón beszéli, Gajári Ödön is megérkezik. Őt meg a kormányparti folyosó népe fogja körül. Ott szorong az öreg Tisza Kálmán, Tisza István, Podmaniczky, Wlassics, Erdély.

— Az első golyóváltáskor a golyók magasan a levegőbe mentek — beszéli Gajári. A második golyóváltásnál már jobban céloztak, golyójuk a helyes magasságba furodott a deszkafalba.

— Hát, a harmadik golyóváltás milyen lett volna? kérdezték.

— Akkor valószínűleg eltalálták volna egymást — felel derűtlenség közt Gajári.

— Czelba vették-e egymást, vagy kapóra löttek? kérdezte valaki.

— Mindkét esetben céloztak öt-hat másodpercig.

Az öreg Madarász ezalatt megnyitotta az ülést és az érdeklődés a párbajról a teremre irányult. Csak akkor lett hangos a folyosó, amikor Bánffy és Horánszky megjelentek. Előbb Bánffy jött meg s azt a kormányparti zajos éljenzessel üdvözölték, mint a függetlenségi párt folyosó szakaszán, ahol a miniszteri szoba van, jég hideg némasággal bocsájtották át. Horánszky később jött, a baloldali folyosón viharos, lelkes éljenzést fogadta, kezét szorongaták.

A teremben ezalatt megindult a technikai obstrukció. Sima Ferenc az jegyzőkönyv hitelesítésénél a jegyzőkönyvbe vételni kívánta, hogy Bánffy beszédét a multkor el nem mondotta. Ezen némi vita indult meg és névszerinti szavazást kértek.

Az E betűvel kezdték meg a szavazást. A jegyzők a neveket olvasták, unalmasan pergett az igen s a nem. A folyosón ezalatt Andrassy gróf Tisza Kálmánnal és több miniszterrel disputál — a garanciákról. Itt tehát a békét szövik. Nem igen bíznak benne. Szilágyi Dezső a teremben a vita-rendezőkkel évődik.

A szavazás után Holló Lajos vette fel az elmszított fonalat. Azt kívánta, hogy a naplóiról bizottság utasítások annak konstataására, hogy a Bánffy beszéde elmondatot-e?

Ebből érdekes parázs-vita fejlődött. Vison-tai jelentést követelt a naplóiról bizottságtól. Sággy, Polónyi, Gulner ugyanily szellemben nyilatkoztak. A kormányparttól egyenként emelkedett fel Rosenberg Gyula, Munich Aurél, Pulszky Ágost, az egyik azt bizonyította, hogy a Holló indítványát az indítványkönyvbe kellett volna jegyezni, a másik, hogy a bizottságnak nem lehet utasítást adni. Pulszky; akit nagy vigassággal és habotával fogadtak, egyszerűen azt bizonyította, hogy a miniszterelnök elmondotta a beszédét.

— Nincs két tanu, nem hiszük! kiáltották.

Kubik Béla bebizonyította, hogy Bánffy december 10-én is el nem mondott beszédét esempeszt a Ház naplójába.

— Hisz ez csalás! kiáltották bábról.

Most Tisza István kelt föl. Vihar vonult át a termen.

— Hazaaruló! Le vele! Ex-lex vitéz!

A zaj lecsillapulta után Tisza István ezt vágta oda az ellenzéknek:

— Konstátalom azt a szomorú dolgot a mai esztől, hogy miképp értelmezik némelyek a szólás szabadságot!

Rakovszky István felállt s így szólt:

Konstátalom azt a szomorú dolgot, hogy miképp értelmezik már évek óta némelyek — az összeférhetlenségét hüllény!

Nagy derűtlenség hullamzott át a Házon. Az ellenzék most a kérdésben két névszerinti szavazást kért és ezt holnapra halasztotta. A jobboldal mérgében tapsolni kezdett.

Az ellenzék ezután újabb vitát provokált az interpellációknál, a kvótát meghosszabbító királyi leiratnál. Az utóbbinál Polónyi mondott érdekes beszédet.

Polónyi a királyi rendeletet törvénytelennek mondta és a kormányt érte felelősségre kívánja vonatni. A leiratot nem veszi tudomásul és napirendre tűzését kérte. Lukács pénzügyminiszter a leirat tudomásul vételét kérte. Holló Lajos, Apponyi Albert gróf, Molnár János, Kossuth Ferenc Polónyi indítványát támogatják, míg végül a vita folytatása szerdára maradt.

A szerdai ülésben a napirend előtti felszólalásban Hódossy Imre és Kossuth Ferenc tiltakoztak a törvénytelen kormányzás ellen, a mivel szemben jogosult az a fegyver, a mihez az ellenzék ultima rázióként nyult: az obstrukció.

Hódossy kijelentette, hogy csak a jelen százdában már a harmadik eset a jelenlegi, amikor a kormányzat, a törvények ellenére önkényűleg kormányoz. Mindig más és más volt az ürügy arra hogy az alkotmány felfüggesztésével meg nem szavazott adót szedjenek. 1820-ban a külföldi mozgalmak ürügye alatt nem hívták össze országgyűlést; 1849-ben a forradalom szolgált ürügyül, holott a hatalom támogatta meg a szentesített törvényeket. Mind e kísérlet meghiúsult; bebizonnyult, hogy az alkotmányt nem lehet megsérteni trón biztonságának veszélye nélkül!

Az ellenzéken zajos, lelkes éljenzés tört ki. Most van a harmadik kísérlet, folytatta Hódossy. — Az első lé őst az önkényuralom fele megtette a kormány, a mikor a választásokon a nemzet akarata helyébe a magáét tette...

— Mit knezrag ezen Bánffy? — csattant fel Bartha Miklós — a cinikususan vigyorogó miniszterelnökre mutatva.

Írtózatos zaj kerekedett erre a baloldalon. — Ki vele! Hazaaruló! Ki kell dobni! Bánffy fölsietett az elnöki emelvényre és ott sugdosott valamit Madarász elnöknek.

Az ellenzék még jobban felhaborodott.

— Ne adjon utasításokat az elnöknek!

— Ne becsületlenítse meg azt a helyet!

— Le onnan! Ki vele!

A miniszterelnök elme leült egy jegyzői székre, majd szegyenkozve hagyta el az elnöki emelvényt.

Hódossy folytatta a beszédét. A második lépést most teszi a kormány az önkényuralom felé, a mikor meg nem szavazott adót szed. Ezzel szemben az ellenzék harcaza nem forradalom, hanem önvédelem!

Es sorban szálta a törvényeket, a melyek nemcsak meg nem engedik, hanem egyenesen tiltják a meg nem ajánlott adók beszedését. Az 1790—1. XIX., az 1827. IV. törvénycsikket, az 1505. I—V. törvényeket, a melyek infámiával sújtják azokat, a kik a meg nem szavazott adókat önként befizetik.

Bánffy azzal akarta Hódossy beszédének nagy hatását ellensúlyozni, hogy kiadta híveinek a jelszót:

— Beszéljessetek!

Azzal kiment a teremből. A hívek megfogadták a parancsot és általános, mondva csinált diskurzus indult meg a jobboldalon.

— Az én gyenge szavamat tulkiállhatják, de a törvény szavat el nem hallgattathatják! — kiáltott oda az ellenzék zajos tapsai között Hódossy.

Azzal fejezte be a mély hatású beszédét, hogy figyelmeztette a minisztereket az 1898. III. t.-czik 31-ik §-ára, a mely szerint az alkotmány megsértéséért felelni fognak a nemzetnek!

— Ugy van! Nem lesz mindig Bánffy-többség! — zudult fel rá az ellenzék.

Hasonló értelemben szólalt fel partja nevében Kossuth Ferenc is. Elismerve a többség jogát az érvényesítésre, de megjelölte annak az érvényesítésnek a határkövét, a mely nem más, mint a törvény. A többség, a mely folyton növekedő erőszakkal tulleszi magát ezen a korlátlan, eljátszotta a jogát arra, hogy akarata tiszteletben tartassék. Mi el vagyunk határozva, — ugymond — hogy míg a többség vissza nem tér a törvény kereteibe, az ellenállástól nem tagitunk!

Hosszas, lelkes tapsvihár bizonyította, hogy az egész ellenzék osztja ezt a fériás, hazafias kijelentést.

Helyi és vegyes hírek.

— **Vetélkedés vége.** Mindenki ismeri a mesét a békáról, a melyik nagyságban felül akart mulni az ökröt. Felfújta magát csak hogy megmutassa, hogy nagyobb mint az ökr. Mikor pedig látta, hogy irigyelt ellenfele még mindig nagyobb nálánál, akkor végső erőlködésében még egyet fújt; de ennek az lett a következménye, hogy a hasa kirepdt és így hasztalan vetélkedésének áldozata lett. — Szakszított ilyen az a vetélkedés, a melyet a Kossuth-utczán a petroleum lámpa és a villany lámpa pár nap óta folytat. — A petroleum lámpa a versenyt óta képviselva diszeleg, csak hogy fényével legyőzze vetélytársát. Mikor látta, hogy így sem ér célt, akkor a mesebeli békához hasonlóan napról-napra növesztette lángját. No meg egy kicsit növeljük a lángot — gondolá a petroleum lámpa, vagy a kezelője — mindjárt lefőzök a villanyost! Úgy is tett. Hej de a vetélkedésnek rossz vége lett, mert az erős lángtól elcsillant az üveg és a lámpa begyuladt. A villany lámpa pedig nezte csendesen a dőlővel ellenfél gyászos kimulását. Sokat akart a szarka, de nem bírta a farkát!

— **A katonikus kör** által ma este a színhazi teremben rendezendő műkedvelői előadás iránt a közönség körében igen nagy érdeklődés mutatkozik. E szerint kiállítás van rá, hogy az erkölcsi siker mellett tetemes anyagi haszon is lesz. — Többek leiszóitása folytan tájékoztatásul kijelentjük, hogy a műkedvelői előadás után lánczműveltség nem lesz, mivel a katonikus kör a legközelebbi vasárnapon az új vendéglő nagy termében fog bálát rendezni, a mely reméljük, most is mint mindig igen sikerült mulatság lesz.

— **Eljegyzés.** Egy elököl családiban lefolyt eljegyzési ünnepjeiről kaptunk hírt. Nevezetesen, hogy Batik Juliska kisasszony, özvegy Batik Sándorné urnó hajos és szeretetreméltó leánya szerdán este váltott jegyet Dr. Eisler Soma gyakorló orvossal; a násznagyit tisztelet a menyasszony részéről Mátély Kálmán főszolgabíró, a vőlegény részéről pedig Dr. Labos Endre városi kerületi orvos teljesítették.

— **Isgalmias jelenet a törvényteremben.** A megrázó jelenetek gyakoriak a törvény csarnokában. A sok megrogzított bűnös közt akad szerencsétlen ember is. kit súlyos végzet juttatott a bűnösök helyére és noha a részvevő sziv ott sem zárkózik el előttük, a sújt ítéletet ők sem kerülhetik el. Dramai jelenetek is gyakran váltakoznak a bíró-ag tárgyalótermeiben. Sokszor színlelés, tettetés az egész, de sokszor keserű valóság, mely egyaránt megráz mindenkit. A napokban is ilyen jelenet történt a budapesti törvényteremben. Egy szerencsétlen ember, Proszkowszky Gábor közkatona lopasert került a bírók elé. A legényt a komáromi var katonabörtönéből kísérte a fővárosba két szuronyos katona. Sápadt volt az arca, a mint szuronyos őrsége közt a törvény sorompója elé lépett. Egy ideig néman tekintett körös-körüli, majd szivetrázo hangon, hörögve kiáltott:

— Mind össze gyűtitek! Megöltök Mit akartok?!

Megdöbbenve nezte a katonát a bíróság, a hallgatóság. De Proszkowszky valóságos őrvongesbe tört, úgy kiáltotta:

— Pedig szerettem azt a leányt! Mert öltetek meg?

Az elnök csengetett, a közönség felugrait helyéről, a két katona megrugadta a vadlótlat, de ez őrvonges védekezett. Csakhamar két börtönőr is befutott a terembe. Négyen is alig bírtak a szerencsétlennel, ki kézzel-lábbal rugdait, míg valahogy megkötözték. Az őrvonges pedig egyre kiabálta:

— Megölték a kedvesemet! Megölnék engem is!

Igy vitték le a fogházba, Lenk Gyula tárgyalási elnök pedig kihirdette, hogy a vadlótlat a komáromi helyőrségi parancsnoktól kikéri és a törvényszéki fogházban megfigyelés alá helyezi. A végtárgyalást pedig addig elhalasztják. A

szerencsétlen katonát a délután folyamán a helyőrségi parancsnok egy betegszállító-kocsin elvitte a katonai kórházba.

— **A kispiaeci ártézi kút környékén** állandoan sár gyönyörkődött a járó-kelők. A tisztelt város ugyanis nem gondoskodik az ártézi-kút ölösleges vízének kellő levezetéséről s a kiömlő víz nemcsak a kút környékét, hanem az özv. Galfi Sándorné haza melletti gyalogjárót is elárasztja. A járdát Galfi Sándorné a szükséges magasságra emeltette ugyan, de az utászok bölcsessége úgy találta, hogy könnyebb a sikos járdán kitörni az embernek a nyakát; annak okáért a járdát mélyen lesüllyesztették. Nem látja ezt meg a rendőrség?

— **A petroleum lámpa áldozata.** Megemlítettük, hogy január 1-én napján Hoffmann Jolánka, Hoffmann Jakab kereskedő leánya, a reá zuhant égő lámpától súlyos égési sebeket kapott. A 14 éves leányka iszonyu kínokat szenvedett, a melyektől szerlén délután a halál váltotta meg. Temetése ma délelőtt 10 órakor lesz a szülei háztól.

— **Karácsonyi ajándék a szegényeknek.** Özv. Sarkadi Nagy Mihálné asszony a karácsonyi ünnepre egy féljuhót és egy kenyert; Sarkadi Nagy Ferencz úr pedig 5 forintot küldött a menházban levő szegényeknek; amely nagylelkű adományokért e helyen is köszönetet mond a szegény-menház gondnoka.

— **Károsult kerestetik.** A kecskeméti kir. törvényszéknél vizsgálati fogságban ül Pintér József szentesi származású béréslegény, aki az ottani vizsgálóbíró előtt a többi között azt is bevallotta, hogy a múlt nyáron egy szentesi gazdánál volt szolgálatban, s onnét emielkül magával vitt egy csengettyűt és egy ökörhajtó ostort; a károsult gazda nevet azonban nem tudja. A rendőrség megindította a nyomozást és lapunk utján is kéri az ismeretlen károsultat, hogy a kapitányi hivatalban jelentkezék.

— **Győri Minály** tisztelettel meghívja a mulatni szerető közönséget Vízkereszt napján, azaz pénteken Vincze Péter újonnan épült kis-völgyalji házána a magyar zenekar közreműködésével tartandó bálra. Beleptidij 30 kr.

— **Jóság betegség.** Sövényházán a szajés körömáfás betegség — mint hivatalos uton értesülünk — fellepett és így a község zar alá helyezése elrendellett.

— **Országos vásárok a szomszédban.** Legközelebb három megyebeli községben és városban is lesz országos vásár, a mely meg fogja előzni a mienkét és így annak forgalmára csak is csökkentőleg hathat. — Így országos vásár lesz Kisteleken január 8-án, Mindszenten jan. 7. és 8-án, Hmvasarhelyen január 14. 15. és 16. napján. A mienk pedig e hó 28. 29. és 30-án fog megtartatni.

— **Helyreigazítás.** Lapunk múlt számának hirdetési rovatában közöltük Grossmann Lajos hirdetését, mely híru adja, hogy az ő üzletében főlvagott tűzifa métermázsanként 1 frt 50 kr-ért kapható. Csakhamar egy kis sajtóhiba esett a hirdetésben. Ugyanis a fanak nem 1 frt 50 kr., hanem 1 frt 15 kr. az ára; amit ezennel helyreigazítottunk.

— **A halás Bismarck.** Herbert gróf menyegzője alkalmából Sarkány Arnold, az Esterhazy-lele cognagyár vezérigazgatója Bismarck herczegnek (kinek egy tanulmányt alkalmával néhány évvel ezelőtt bemutatott) legjobb cognacjából 12 palaczkkal küldött Kissingenbe rövid üdvözlő levél kíséretében, kérve azok szives elfogadását. A herczeg visszaemlékezett a figyelmes igazgatóra, kinek alábbi szavakban írt köszönetet Varzinból: „Tisztelt Úram! A szivélyes sorok kíséretében Kissingenbe küldött cognacot időközben megízleltem és oly kiváló minőségűnek találtam, mely növekvő koraival a tökély színvonalán fog állani. — Kérem Önt, fogadja kedves megemlékezéséért és szives soraiért meleg köszönetemet. v. Bismarck” s. k. A vaskanczellár tehát, a ki „vérrel vassal” alapította meg Nagynémetszát, egy magyar iparvállalat vezetőjevel szemben oly szeretetreméltó hangot használt, melynel udvariasabb, a legcsiszoltabb francziától sem telett volna.

CSARNOK.

Emlékezés.

A «Szentesi Lap» számára írta Sebők János. Nincsen feledve még a régi dal; A multak álma szüntelen kísért S emlékeim nyomán virág fakad. Virág . . . leány . . . be szépen illik e Két szó egymáshoz. — Férj-elünk Boldogságot ez adja, s a virág A természetnek legszebb díszje éke. Érezzük ezt: kalapja díszéül Virágot tűz melleje a legény S virágot tűz keblére a leány.

«Leány!»

Mily édes szó ez! — Ennek hangzata Kedves fülünknek s szívünk feldobog, Ha látjuk őket félve, szemlelűtve; Vagy szembe néznek lopva édesen Velünk, s mosolygó arcuk elpirul. — Miért kérdeznéd a virág nevét, Mely édes illatot lehel feled? Miért kérdeznéd a leány nevét, Ha kedves, téged boldogít, szeret . . . ? S mégis, midőn lelkem elandalog Multnak, jelennek változásain; Talál itt is egy névre és amott Ismét másik kelt édes érzetet Szivem mélyében, ha á gondolok, Ki azt viselte, — migem útaink Elváltak egyszer, s többé tán soha Nem is találják egymást. . . .

Itt van egy

Szerény nevecske. A régmúlt vilá; Kődeből tamad újra fel s beszél Gyermeksgünkről sok szép dolgokat; Midőn a rét virágai között A tarkaszárnyú pillangó után Futosva jártunk, avagy lent, az út Porában játszva vígan: életünk Legboldogabb korát játszottuk el. — Hova tűnöl, te fényes napusgar? S hova levél, boldog gyermekkorom . . . ?

Emitt egy másik; még az iskolás-Gyermekkorból az első ideál. E nev kedves most is, mint egykoron, S ki azt viselte, már a sírba szállt A szép tavasz letört virágaként S ott lent aluszza gyermekálmait; Mig én itt élve, búsan kérdezem: Van-e a sírban is bú, fájdalom? S jobb-e nyugodni ott lent, csendesen . . . ? — Első szerelmem vaj, mivé levél? Hova tűnöl el, hulló csillagom . . . ?

Ismét másik név. A legszebb virág Neve. Ez is oly szép emlékeket Ébreszt lelkemben. R ó z s a ! — Mily csodás A sors játéka, hogy így találkozik Mult és jelen! — A sok virág közül, Melyek virultak vándorútamon: E szép virág emléke elkisért, Midőn borus lélekkel távozam Tőlük*) s velem volt mindig útamon Örvö, kísérő angyalom gyanánt. S megertve újra, gyógyuló kebellet; E név köszönte ismét otthonom Csendes körében is; reményt adott S vigasztalást a banat napjain. E nev oly kedves . . . Sokszor kérdezem: Miért csak ez? — s felelni nem tudok. Ez cseng fülemben mindig, ez ragyog Az égen lent, a csillagokba írva; Ezt sügja lent is minden kis virág, Szellő ezt hozza szárnyain felém, A csendes éjnek ezt susogja el S tán ettől hallom én is álmaim Között . . . ?

*) Gy.-Fehérvár, 1896.

Szerkesztői üzenet.

A szegvári 48-as függetlenségi körnek. Kivánságuknak eleget teszünk.

Vasuti menetrend.

H.-M.-Vásárhely—Szolnok.

Vásárhelyről indul 7 óra 40 percz reggel, 4 ó. 7 p. délután, 8 ó. 10 p. este.
Mindszentről indul 8 ó. 47 p. reggel, 5 ó. 08 p. délután, 9 ó. 17 p. éjjel.
Szegegyről indul 9 ó. 10 p. délelőtt 5 ó. 30 p. délután, 9 ó. 40 p. éjjel.
Szentesre érkezik 9 ó. 30 p. délelőtt, 5 ó. 49 p. délután 10 ó. éjjel.
Szentesről indul 5 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 16 p. délnel 6 ó. 09 p. éjjel.
Tókeről indul 6 ó. 29 p. reggel, 11 ó. 52 p. délnel, 6 ó. 41 p. este.
K.-Szt.-Mártonról indul 7 ó. 11 p. reggel, 12 ó. 35 p. délután, 7 ó. 27 p. este.
Szolnokra érkezik 10 ó. délelőtt, 3 ó. 42 p. délután 10 ó. 06 p. éjjel.

Szolnok—H.-M.-Vásárhely.

Szolnokról indul 8 ó. 55 p. éjjel, 11 ó. 30 p. délelőtt, 4 ó. 48 p. délután.
K.-Szt.-Mártonról indul 7 ó. 10 p. reggel, 2 óra 44 p. délután, 7 ó. 23 p. este.
Szentesre érkezik 8 ó. 15 p. reggel, 3 ó. 47 p. délután, 8 ó. 30 p. este.
Szentesről indul 4 ó. 50 p. reggel, 8 ó. 45 p. délelőtt, 4 ó. 57 p. délután.
Szegegyről indul 5 ó. 13 p. reggel, 9 ó. 09 p. délelőtt 5 ó. 29 p. délután.
Mindszentről indul 5 ó. 48 p. reggel, 9 ó. 45 p. délelőtt, 8 ó. 05 p. este.
Vásárhelyre érkezik 6 ó. 40 p. reggel, 10 ó. 37 p. délelőtt, 8 ó. 57 p. este.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké. Ára darabonként 3 frt.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

— Hozzá czüstös óraláncz 30 krajczár. —

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon ki-tüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Börbetegségtől megment. Tartós és pénzmegtakarító.

— Darabja 3 forint. —

A penge *** csillagos aczéltől és a többi részei alpacceből vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt. — Megrendelhető:

Pollák Sándor főbizományosnál

Budapest, V. ker. Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen küldetik.

Torontáli szőnyeggyár részvénytársaság.

Egyedüli magyar szőnyeggyár.

Készít: kézzel csomózott szmirna szőnyeget, terem-, szalon-, ebéltő-, háló-, boudoir- és ural szobák részére mindenféle nagyság és stílusban, bármelyrajz szerint; hollandi futószőnyeget, (karamani) függönyöket, torontáli szerb szőnyeget (Tylin), terítők, függönyök, divánátvédők stb. részére.

FŐRAKTÁR: BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-ÚT 4. SZÁM.

Dúsan felszerelt raktár mindennemű, a szőnyeg-szakmába vágó cikkekben, u. m. olcsóbb fajtájú szőnyegek, függönyök, terítők, takarók, ablakvédők, szoba és löpokrocok.

HOFF maláta-

készítményei

gyengék és betegeknek.

Hoff János

maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az állasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bértentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sűrít- és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Bölgér, Boos, Hofmüllhause.

Hoff János

sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajánál, pöchörutnál, agymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek legzései szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmazhatók. Íze nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bértentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 24 zacskó maláta kivonat csukorkát.

Fischer G. orvagy N.-Vánd.

Hoff János

maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségnél, vér-szegénység, álmatlanság, álmatlanság, étvágytalanság, kórházban levő betegeknek jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredményt nyel használnak.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb a mit ismerem. Ezen kellemes ízt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórú és általános gyengeségnél mindenképp jó eredményt nyel alkalmazom.

Dr. Nicolai orvos, Triebel.

Hoff János

maláta-kivonat mell csukorkái.

Köhögésnél, rekedtség, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utóéletlen hatású. A valódi maláta mellcsukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerint mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mell csukorkáinak katása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg.
Csukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kiütően segítettek.
Busch pótbanos, Weischütz.

Raktár Szentesen: Gömbös László, Stammer L. gyógyszerárban; Eisler Lajos, Szépe Károly csemege- és fűszer-kereskedéseiben. — Magyarországi kizárólagos főraktár: Török József gyógyszerár Budapest, Király-u. 12.

— Prospectus árjegyzékkel ingyen és bérmentve. —